

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

DUBEN 2023

359

DUBEN 2023

1	so	5. postní týden	
2	ne	KVĚTNÁ NEDĚLE	
3	po	PONDĚLÍ SVATÉHO TÝDNE	
4	út	ÚTERÝ SVATÉHO TÝDNE	
5	st	STŘEDA SVATÉHO TÝDNE	
6	čt	ZELENÝ ČTVRTEK	
7	pá	VELKÝ PÁTEK	
8	so	BÍLÁ SOBOTA	
9	NE	ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	SLAVNOST
10	po	VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ	
11	út	VELIKONOČNÍ ÚTERÝ	
12	st	VELIKONOČNÍ STŘEDA	
13	čt	VELIKONOČNÍ ČTVRTEK	
14	pá	VELIKONOČNÍ PÁTEK	
15	so	VELIKONOČNÍ SOBOTA	
16	ne	II. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
17	po	2. velikonoční týden	
18	út	2. velikonoční týden	
19	st	2. velikonoční týden	
20	čt	2. velikonoční týden	
21	pá	2. velikonoční týden	sv. Anselm
22	so	2. velikonoční týden	
23	ne	III. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
24	po	3. velikonoční týden	1. sv. Jiří 2. sv. Fidelius ze Sigmaringy
25	út	SV. EVANGELISTY MARKA	SVÁTEK
26	st	3. velikonoční týden	
27	čt	3. velikonoční týden	
28	pá	3. velikonoční týden	1. sv. Petr Chanel 2. sv. Ludvík M. Grignon
29	so	SV. KATEŘINY SIENSKÉ	SVÁTEK
30	ne	IV. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozeslán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc.

Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezekantp@centrum.cz

První strana obálky: Velikonoční pohlednice (internet)

Drazí farníci a přátelé,

je to jakoby včera, kdy jsem psal úvodní slovo minulého měsíce na začátek doby postní a již vstupujeme do měsíce, ve kterém máme prožívat vyvrcholení všeho toho, o co se v postní době snažíme: obrácení, pokání a kajnicnost se má proměnit v neutuchající radost, která plyne z proměny, kterou nám daroval Ježíš Kristus svou smrtí na kříži, a především svým Zmrtvýchvstáním. Clověk již není určen pro smrt, ale má plnost naděje na život věčný skrze víru ve Zmrtvýchvstalého Krista.

Všechny zásadní události ze života Ježíše Krista: Ježíšův slavný vjezd do Jeruzaléma, ustanovení Nejsvětější Svátosti, tedy Eucharistie, a svátosti kněžství, ale i kruté umučení a smrt našeho Pána, a nakonec jeho slavné Zmrtvýchvstání, budeme prožívat ve Svatém týdnu, který je nejintenzivnějším týdnem celého liturgického roku. Budeme chodit často do Božího domu, abychom se účastnili obřadů, které nám nejenom připomínají, ale především zpřítomňují neopakovatelnou hodnotu jeho vykupitelské oběti. Budeme slyšet mnoho textů z Písma svatého, které již známe, a které nás do těchto událostí uvádějí. Přesto všechno by se mohlo stát, že tyto svátky prožijeme pouze svou přítomností, tělesně, budeme v kostele, ale může nám uniknout onen velice důležitý osobní rozměr, který spočívá v niterném přiblížení se k trpícímu Kristu a přebývání s ním v bolestných okamžicích jeho života, které nás zachránily a darovaly život věčný.

Právě v těchto dnech bychom měli usilovat o větší usebrání a ztišení v našem každodenním životě, aby tyto důležité události neprošly jakoby kolem nás bez užitku, ale naopak nám pomohly utužit víru a dodaly větší odhodlanost k jejímu autentičtějšímu prožívání. Rozmlouvat s naším trpícím Pánem a bdít u jeho hrobu a tím chtít zadostiučinit za hříchy svoje i bližních a projevit trochu více lásky, bude možné při adoracích jak na Zelený čtvrtek v Getsemanské zahradě, tak u Božího hrobu na Velký pátek a celou Bílou sobotu. Adorace je klanění se Tomu, který se k nám sklonil s nebes, aby naše ubohá lidská přirozenost mohla být zbožštěna. Kolikrát říkáme, že nemáme čas na modlitbu, na eucharistickou adoraci atd., máme mnoho povinností a termínů. Ale kdy jindy bychom se měli zastavit než právě o těchto svátcích, a rozjímat o tom, co je podstatou mého života a jakým způsobem kráčím v životě s Bohem a jak plním jeho vůli, nebo jestli ji vůbec plním.

Co ode mě žádáš Pane? Jak tě mám lépe následovat, co je potřeba změnit v mém životě, aby odpovídal zvé vůli? Jak mám lépe usilovat o moje posvěcení a přiblížení se tobě? Jaký je můj každodenní život s tebou? S jakou láskou tě přijímám ve svátostech a jak toužím, aby moje láska rostla? To jsou možné jen některé z mnoha otázek, které si můžeme položit ať již v Getsemanské zahradě anebo před Božím hrobem. Zde si také můžeme uvědomit, že i my jednou budeme stát před Božím soudem, a proto je třeba se ptát, jak bych obstál, kdyby mě Ježíše Kristus povolal právě dnes. Jsem připraven anebo vidím, co všechno je ještě „v nepořádku“ a co je třeba ještě napravit? Tváří tvář ukřižovanému Kristu mnohem lépe vnímáme, co je v našem životě podstatné a co je druhotné, což je zásadní, neboť v běhu každodenního života nám to mnohdy uniká, a my podléháme vlivu světa, že to nejdůležitější je zde na zemi, a ne v nebi. Tím se dostáváme k podstatě a vyvrcholení velikonočních svátků: Zmrtvýchvstání Ježíše Krista. On přemohl smrt, a proto i my máme ve víře v Něho naději, že náš život bude moci vyústit do věčné blaženosti, kde přebývá On se všemi svatými, tedy těmi, kteří si uchovali víru až dokonce a upřednostnili ji před vším ostatním.

Z tohoto hlediska nám dává křesťanská víra úplně nový rozměr. Neexistuje nic bolestného, co bychom nemohli skrze víru unést anebo překonat. Po každém Velkém pátku, tedy po kříži, nastává již pouze věčná radost ze Zmrtvýchvstání a kříž je tak oslaven, a proto proměněn v nástroj spásy.

Kéž v nás velikonoční svátky obnoví odhodlanost kráčet věrně ve stopách našeho Pána a za všech okolností mu důvěřovat a jednat podle jeho slova.

Požehnané a milostiplné svátky velikonoční a radost ze Vzkříšení našeho Pána Vám přeje a v modlitbě vyprošuje
P. Vít

sobota 1. dubna	Výjimečný úklid kostelů: (mše sv. 8:00 sv. Prokop)
neděle 2. dubna	Sbírka na splátku farního úvěru – všechny kostely
úterý 4. dubna	Předvelikonoční možnost svátosti smíření: sv. Prokop: 17:00 mše sv., po mši sv. možnost svaté zpovědi
pátek 7. dubna (Velký pátek)	Pobožnost Křížové cesty: sv. Prokop 15:00, sv. Anna 16:00 Sbírka na křesťany ve Svaté zemi: tradiční sbírka
neděle 9. dubna (Velikonoční neděle)	Žehnání pokrmů – po mši sv. – všechny kostely
neděle 9., 16., 23., 30. 4.	Setkání nově pokřtěných - Farní centrum – úvod do mystagogie
pondělí 10. dubna	Modlitební skupina: 19:00 Farní centrum

Rozpis adorací v Getsemanské zahradě a u Božího hrobu

Blankety na rozpis jsou připraveny v kostele sv. Prokopa (zadní lavice).
Prosíme o zapsání na jednotlivé časy.

Zelený čtvrtek: 19:00 (po mši sv.) – 22:00

Velký pátek: 12:00 – 22:00

(vyjma Křížové cesty (15:00 – 16:00) a liturgických obřadů Velkého pátku (18:00 – 19:15))

Bílá sobota: 9:20 – 19:45

Schody do nebe

POBOŽNOST PĚTI PRVNÍCH SOBOT V MĚSÍCI

Smysl mariánských smírných pobožností k Nepokvrtnému Srdci Panny Marie o pěti prvních sobotách v měsíci spočívá ve snaze alespoň částečného dostiučinění za hříchy a rouhání vůči Marii.

Jako velmi vhodné se jeví začít první květnovou sobotu (mariánský měsíc) a pobožnost ukončit první sobotu v září – v blízkosti svátku Narození Panny Marie.

Pobožnost lze ale kdykoli opakovat bez ohledu na měsíce.

(AJ)

1. sobota: smírný úmysl: za rouhání vůči Nepokvrtnému Srdci Panny Marie

2. sobota: smírný úmysl: za rouhání vůči Mariinu ustavičnému panenství

3. sobota: smírný úmysl: za rouhání vůči Mariinu Mateřství

4. sobota: smírný úmysl: za zneuctívání mariánských symbolů – obrazy, sochy

5. sobota: smírný úmysl: za rouhání a šíření nenávisti vůči Panně Marii

Pobožnost: rozjímání, modlitba růžence, sv. zpověď, sv. přijímání

více informací na www.christianitas.cz, info@christianitas.cz, tel.+420606315999

BOHOSLUŽBY VE SVATÉM TÝDNU A O VELIKONOCÍCH

KOSTEL SV. ROCHA	FARNÍ KOSTEL SV. PROKOPA	KOSTEL SV. ANNY
2. dubna – KVĚTNÁ NEDĚLE		
11:00 mše sv. s žehnáním 17:00 ratolestí	9:30 mše svatá s žehnáním ratolestí	8:00 mše sv. s žehnáním ratolestí
3. dubna – pondělí Svatého týdne		
	18:00 mše svatá	
4. dubna – úterý Svatého týdne		
	17:00 mše svatá možnost svátosti smíření	
5. dubna – středa Svatého týdne		
6:00 mše svatá	18:00 mše svatá	
6. dubna – ZELENÝ ČTVRTEK - PAMÁTKA POSLEDNÍ VEČEŘE PÁNĚ		
	18:00 mše svatá	17:00 mše svatá
	19:00 adorace v Getsemanské zahradě do 22:00	18:00 litanie v Gets. zahradě
7. dubna – VELKÝ PÁTEK - PAMÁTKA UTRPENÍ A SMRTI PÁNĚ		
	12:00 adorace v Getsemanské zahradě do 18:00	16:00 Křížová cesta
	15:00 Křížová cesta	17:00 velkopáteční obřady adorace Kříže
	18:00 velkopáteční obřady adorace Kříže	
	19:15 adorace u Božího hrobu do 22:00	
8. dubna – Bílá sobota		
	9:00 ranní chvály	19:00 obřady Velikon. vigilie mše svatá
	9:20 adorace u Božího hrobu do 19:45	
	20:00 obřady Velikonoční vigilie mše svatá křest dospělých	
9. dubna – NEDĚLE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ		
11:00 mše svatá s žehnáním pokrmů	9:30 mše svatá žehnání pokrmů	8:00 mše svatá s žehnáním pokrmů
17:00		
10. dubna – Pondělí velikonoční		
	9:30 mše svatá	8:00 mše svatá

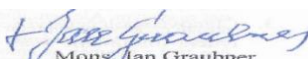

Pražský arcibiskup Mons. Jan Graubner založil duchovní společenství věřících Eucharistická hodina. Případní zájemci se mohou přihlásit v sakristii některého z kostelů naší farnosti. Základní informace obsahuje písemná informace pražského arcibiskupství:

Eucharistická hodina

1. Eucharistická hodina je duchovní společenství věřících založené arcibiskupem pražským a svěšené pod ochranu svatého Norberta. Členství vzniká zapsáním do matriky členů, která je vedena na Strahovském opatství premonstrátského řádu. Společenství nemá právní subjektivitu.
2. Společenství navazuje na historická sdružení a eucharistická bratrstva, která v některých farnostech existovala už barokní době, dokonce i jako členské organizace světového Eucharistického arcibratrstva. Poprvé bylo ustavičně klaněno r. 1226 Ludvíkem VIII. v Avignonu.
3. Členové společenství se snaží prožít půl hodiny s Pánem Ježíšem u svatostánku každý týden, minimálně však jednou za měsíc. Žádné konkrétní modlitby nejsou závazné. Členská knížka nabízí několik adoračních pobožností a jednotlivých modliteb, z nichž si každý může vybrat. Stejně tak může číst úryvky z Písma, zvláště z evangelií a rozjímat o nich, nebo se modlit vlastními slovy, či jen mlčky prožívat Boží blízkost, hledět na Ježíše skrytého ve Svatosti oltářní a vědět, že On se dívá na nás.
4. Členové se snaží růst v osobním přátelství s Pánem Ježíšem. Těší se na důvěrné chvíle s ním v modlitbě a myslí na něj i přes den při své práci. Snaží se mu líbit celým svým životem. Protože Eucharistie uchovávaná ve svatostánku je plodem Oběti mše svaté, snaží se podle svých možností být na mši častěji, než je povinné.
5. Aby jeho láska nebyla planým citem, snaží se sloužit Pánu Ježíši v potřebných se stejnou láskou, s jakou klečí u svatostánku. Když svatý Petr třikrát vyznal Pánu Ježíši „miluji tě“, vždy ho Pán poslal pást své ovce. Chtěl po něm, aby svou lásku ukázal činy. Svatá Tereza z Kalkaty říkávala, že její řád je kontemplativní, protože po ranní chvíli s Ježíšem v modlitbě slouží Kristu v nemocných, které ošetřují. Členská služba Ježíši v potřebných začíná doma péčí o děti, nemocné či staré, může se rozvíjet v dobrovolnické službě Charity či farnosti, může to být i péče o kostel. Jde o to, aby tato služba byla opravdovým a vědomým projevem lásky k Ježíši. Členové se snaží alespoň o půl hodiny takové služby za týden.
6. Za každou půlhodinu adorace před svatostánkem (výstav není podmínkou) může člen získat plnomocné odpustky pro sebe nebo pro duše v očistci, pokud je v milosti posvěcující, byl ten den u svatého přijímání, alespoň v té chvíli nemá zálibu v žádném hříchu a přidá jakoukoli modlitbu na úmysl Svatého Otce a alespoň jednou měsíčně přistupuje ke svátosti smíření.
7. Nemocní, kteří nemohou do kostela, mohou plnit členskou povinnost adorace a získávat stejné milosti, pokud se snaží adorovat alespoň na dálku ze svého lůžka.
8. Společenství považuje za své hlavní svátky Slavnost Těla a Krve Páně, adorační den prožívaný v každé farnosti jednou za rok a bdění s Pánem v Getsemanské zahradě na Zelený čtvrtek a u Božího hrobu na Velký pátek a Bílou sobotu.
9. Strahovským opatem pověřený správce Sdružení slouží na první čtvrtek každého měsíce mši svatou za živé a zemřelé členy. Také členové se modlí za sebe navzájem i za zemřelé členy.
10. Je-li ve farnosti více členů, snaží se o společné klanění nebo si rozdělují služby tak, aby mohl být kostel otevřený pro další věřící. V takovém případě si mohou zvolit vedoucího skupiny. Volbu opakují každý rok.
11. Noví členové se hlásí prostřednictvím svého faráře na Strahovském opatství, odkud obdrží zase prostřednictvím svého faráře členskou knížku a každý rok novou adorační brožurku. Prosim správce farností, aby na stejnou adresu nahlásili úmrtí členů Eucharistické hodiny.

Mons. Jan Graubner
arcibiskup pražský a primas český

POŽEHNÁNÍ URBI ET ORBI

Urbi et orbi - česky *Městu (Řím) a světu* je papežské požehnání, které papež každoročně na Slavnost Narození Páně a Slavnost Zmrtvýchvstání Páně uděluje z ústřední lodžie Svatopetrské baziliky.

Mimo oslavy Vánoc a Velikonoc je udělováno při obřadu papežské inaugurace a při některých jiných výjimečných příležitostech. Požehnání, zejména velikonoční, je spojeno s papežovým projevem, v němž bývá zhodnocen uplynulý rok, a s pozdravy věřícím v mnoha světových jazycích. Setkává se s velkým zájmem světové veřejnosti.

Obřad, jehož se účastní velké množství věřících, je přenášen rozhlasem i televizí. Obsah papežova projevu je komentován v médiích.

Dle katolické nauky je za dodržení ostatních obvyklých podmínek spojeno s plnomocnými odpustky pro všechny věřící, kteří požehnání zbožně přijmou, a to i v případě, že je k nim přenášeno rozhlasem, televizí nebo pomocí jiných komunikačních technologií.

Text požehnání Urbi et orbi

Sancti Apostoli Petrus et Paulus: de quorum potestate et auctoritate confidimus ipsi intercedant pro nobis ad Dominum. - Amen.

Precibus et meritis beatæ Mariæ semper Virginis, beati Michaelis Archangeli, beati Ioannis Baptistæ, et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli et omnium Sanctorum miseratur vestri omnipotens Deus; et dimissis omnibus peccatis vestris, perducatur vos Iesus Christus ad vitam æternam. - Amen.

Indulgentiam, absolutionem et remissionem omnium peccatorum vestrorum, spatium veræ et fructuosæ poenitentiae, cor semper penitens, et emendationem vitæ, gratiam et consolationem Sancti Spiritus; et finalem perseverantiam in bonis operibus tribuat vobis omnipotens et misericors Dominus. - Amen.

Et benedictio Dei omnipotentis, Patris + et Filii et Spiritus Sancti descendat super vos et maneat semper. - Amen.

Svatí apoštolové Petr a Pavel, v jejichž mocnou přimluvu spoléháme, kéž se za nás přimlouvají u Pána. - Amen.

Na přimluvu a pro zásluhy blahoslavené Marie vždy Panny, blahoslaveného Michaela archanděla, blahoslaveného Jana Křtitele, svatých apoštolů Petra a Pavla a všech svatých kéž se nad vámi smiluje všemohoucí Bůh a odpustí vám všechny vaše hříchy, a Ježíš Kristus kéž vás uvede do života věčného. - Amen.

Odpuštění, rozhrěšení a zahlazení všech vašich hříchů, čas pro pravé a plodné pokání, srdce vždy kající a zlepšení života, milost a útěchu Ducha svatého a setrvání v dobrých skutcích až do konce kéž vám udělí všemohoucí a milosrdný Pán. - Amen.

A požehnání všemohoucího Boha Otce + i Syna i Ducha svatého kéž na vás sestoupí a vždy s vámi zůstane. - Amen.

OD JAROSLAVA ZE ŠTERNBERKA
MLÝNSKOU CESTOU KE SVATÉMU ŠTĚPÁNOVI

Pěší pouť Zásmuky – Kouřim 27. května 2023

Srdečně zveme na farní pouť, která tentokrát povede starým osídleným územím krásnou kulturní středočeskou krajinou ze Zásmuk do prastarého sídla Kouřimi.

Cestu bychom zahájili autobusem z Prahy Háji odjezdem autobusu (linka 381 – pozn. red.) v 8:00 s příjezdem do Zásmuk v 9:09. Zde se můžeme projít po památkách (bývalý františkánský klášter a klášterní kostel Stigmatizace sv. Františka, zámek s grottou, otevření obou památek by šlo dojednat). Zásmuky jsou zajímavé i jako rodiště významného českého osvícence a spisovatele Matěje Miloty Zdirada Poláka, autora především slavné preromantické skladby *Vznešenost přírody*. Pokud bychom se dostali do kostela, mohli bychom vidět náhrobek Jaroslava ze Šternberka z doby kolem roku 1500, domnělého obránce Olomouce před Tatary (Kumány).

Ze Zásmuk půjdeme Vlčím dolem kolem mlýnského potoka Výrovka, budeme přitom míjet motokrosovou dráhu a hned za ní barokní most, později i druhý blízko zbytků Trmalovy tvrze a celkem tři zachovalé mlýny (Pášovský, Bukačovský a na kraji Kouřimi Panský).

Vlevo od nás bude kouřimský skanzen lidových staveb, a i když se do něj asi kvůli času nedostaneme, krásné stavby, sesbírané z širokého okolí (území středních, východních a severních Čech, např. Krehleby, Jilové, Bradlecká Lhota) bychom z cesty měli vidět. Kolem Panského mlýna přijdeme na náměstí hned vedle středověkého kostela svatého Štěpána, kde bude odsloužena mše svatá. Kostel pochází už z přemyslovské doby (60. léta 13. století) a je krásným příkladem přechodu od románského k nastupujícímu gotickému slohu, památkou výjimečně krásy je osmiboká krypta (kaple) sv. Kateřiny se středovým pilířem ve tvaru stromu a gotickými malbami.

Kouřim je místo, osídlené už v pravěku, později obývané Slovy. I proto je jedním z nejtradičnějších lokalit archeologického výzkumu (zejména na vršek Stará Kouřim se středověkým zličanským opevněním a Lechovým kamenem se zaměřila pozornost významného českého archeologa Josefa Ladislava Piče). Je zajímavá i svou dispozicí (jedinečně zachované náměstí s branou, obklopené věncem stodol. Také další cenné památky: mj. goticko-renesanční zvonce, hřbitovní kostel Nejsvětější Trojice ze začátku 16. století, kaple Panny Marie Pomocné podle J. Santiniho-Aichla nebo židovský hřbitov). Ve městě je možné i navštívit Muzeum Kouřimska.

Z Kouřimi bychom jeli do Prahy vlakem nebo autobusem, kterým bychom se dostali na hlavní kolínskou trať, odsud na Masarykovo nebo Hlavní nádraží (možné odjezdy 15:08/16:11; 15:56/16:48; 17:15/18:11; 17:56/19:11).

Trasa by měla mít asi 9 km, vede lehce zvláňným terénem po polních a zpevněných cestách lehce do kopce ke Kouřimi (převýšení na 9 km asi 100 m), velká část trasy se vyhýbá zastavěnému území.

Při pouti nás svým zajímavým výkladem bude provázet náš farník Mgr. Tomáš Havelka Ph.D. **Prosím zájemce, aby se přihlásili v sakristii kostela sv. Prokopa, sv. Rocha nebo sv. Anny do 14. května 2023.**

Všechny velice srdečně zvu.

P. Vít Uher, farář

ZÁSMUKY

KOUŘIM

Promluva sv. Josemaría Escrivá z 1. neděle postní ze dne 2. 3. 1952

3. část

uspořádal P. Vít Uher

Po tomto důkazu lásky nezbývá než se chovat jako milovníci Boha. *In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros* (2 Kor 6,4), ve všem se prokazujeme jako Boží služebníci. Když se chováš tak, jak chce on, potom se projeví působení milosti v tvém životě, v práci, v úsilí o to, abys božsky konal – lidské věci bez ohledu na to, zda jde o věci velké nebo malé, neboť Boží láska dá všemu nový rozměr. V této postní době nesmíme však zapomenout, že opravdu sloužit Bohu není snadné. Poslechněme si další část textu svatého Pavla a povšimněme si obtíží: *Ve všem se prokazujeme jako Boží služebníci všestrannou vytrvalostí, v souženích, v nesnázích, v úzkostech, v ranách, v žalářích, v nepokojích, v námáhách, v bděních, v postech; čistotou, poznáním, shovívavostí, dobrotivostí, Duchem svatým, upřímnou láskou, slovem pravdy, silou Boží, zbrojí spravedlnosti v útoku i v obraně* (2 Kor 6,4–7). V nejrůznějších okamžicích života, ve všech situacích se musíme chovat jako Boží služebníci a stále si musíme uvědomovat, že Pán je s námi a my že jsme jeho děti. Stále si musíme připomínat, že Bůh vložil do našeho života Boží semeno, a podle toho musíme jednat. Tato slova apoštola národů by nás měla naplňovat radostí. Neboť nezvratně potvrzují naše povolání – povolání obyčejných křesťanů, žijících uprostřed světa a sdílejících všechny námahy, práce a radosti se svými bližními. To všechno jsou Boží cesty. Pán nás neprosí o nic jiného, než abychom v každém okamžiku jednali jako jeho děti a služebníci. Ale z obyčejných životních okolností se stane Boží cesta jen tehdy, když se opravdu obrátíme a oddáme Bohu. Neboť svatý Pavel mluví tvrdou řečí. Předpovídá křesťanům těžký život, provázený nebezpečími a napětími. Znetvořujeme křesťanství, jestliže z něho děláme pohodlnou cestu. Ale právě tak by zkruslovalo pravdu, kdybychom si mysleli, že tento hluboký, poctivý život, který zná všechna soužení lidské existence, je život plný strachu, útlaku a bázně. Křesťan je realista, s realismem nadpřirozeným a zároveň lidským, který zachycuje všechny odstíny života: bolest i radost, vlastní i cizí utrpení, jistotu i zaraženost, velkorysost i sklon k sobectví. Křesťan to všechno zná a všemu tomu čelí – s lidskou statečností a se silou, kterou dostává od Boha.

Postní doba nám připomíná, že Ježíš prožil čtyřicet dní na poušti, kde se připravoval na léta své veřejné činnosti, která vrcholí na kříži a ve slávě vzkříšení. Čtyřicet dní modlitby a pokání. Na konci je ona událost, kterou nám ukazuje evangelium dnešní neděle: Kristovo pokušení (srov. Mt 4,1–11). Tuto tajemnou scénu se my lidé marně snažíme pochopit. Bůh dovoluje Zlému, aby ho pokoušel. Ale můžeme si ji přiblížit v rozjímání a prosit Pána, aby nám dal pochopit poučení, které obsahuje. Ježíš Kristus je pokoušen. Tradice osvětluje tuto scénu úvahou, že Pán, aby nám dal příklad, chtěl na sebe vzít také pokušení. Je tomu tak, neboť Kristus byl ve všem člověk jako my, vyjma hříchu (srov. Žid 4,15). Po čtyřicetdenním postu, při kterém jedl jen byliny, kořinky a trochu vody, měl jako každý jiný tvor skutečný hlad. A když mu ďábel nabídl, aby proměnil kameny v chleby, Pán nejenže tento pokrm, po kterém jeho tělo touží, odmítne, ale postaví se proti mnohem většímu pokušení, proti pokušení použít pro sebe božskou moc, aby takřikajíc rozřešil svůj osobní problém. V evangeliu jste upozorovali, že Ježíš nedělá zázraky pro vlastní prospěch. Proměňuje vodu ve víno pro novomanžele v Káně (srov. Jan 2,1–11), chleby a ryby promění, aby nasýtil hladové zástupy (srov. Mk 6,33–46). Na svůj chléb si však po dlouhá léta vydělával práci vlastních rukou. A později, když putuje po izraelských zemích, žije z pomoci těch, kdo ho následovali (srov. Mt 27,55). Svatý Jan vypráví, že se Ježíš po dlouhé cestě zastavil u studny v Sycharu a učedníci poslal do vsi, aby nakoupili něco k jídlu. Když přišla Samaritánka, prosí ji o vodu, protože nemá, čím by vodu nabral (srov. Jan 4,4nn). Jeho tělo unavené po dlouhé cestě cítí slabost. Jindy zase načerpá síly ve spánku (srov. Lk 8,23). Zde se ukazuje šlechetnost Pána, který se ponížil a bezvýhradně přijal lidskou přirozenost, který nepoužívá své Boží moci, aby se vyhnul potížím a námahám. Učí nás, že máme být skromní, milovat práci a vážit si Boží a lidské ušlechtilosti, která zakouší všechny důsledky sebeobětování.

Datum Velikonoční neděle

Velikonoce nemají pevně stanovené datum jako Vánoce - jsou to tzv. pohyblivé svátky – datum se mění v závislosti na datu prvního úplňku po jarní rovnodennosti. Výpočet data Velikonoc je postup, kterým lze datum velikonoční neděle a tím i dalších souvisejících svátků určit vypočtením fází Měsíce pro daný rok. V různých církvích se metodika a výsledné datum může lišit.

Mezi křesťany brzy vypukly o datum slavení Velikonoc spory, shodovali se však na souvislosti svátků s jarním úplňkem. Část křesťanů přenesla svátek na neděli, den Kristova zmrtychvstání, a aby jej odloučila od židovského pesachu. Datum jarního úplňku ale zůstalo závislé na židovském kalendáři, samostatně je začali křesťané vypočítávat ve 3. století, ale odlišně v hlavních centrech křesťanství, v Alexandrii a Římě.

Jednotné slavení Velikonoc se ustanovilo až na synodě v Arles 314 a na Prvním nikajském koncilu roku 325, kde bylo rozhodnuto, že výpočet bude provádět biskup alexandrijský a datum vyhlášovat biskup římský. Koncil však nestanovil metodu výpočtu a neshody mezi alexandrijským a římským datem pak přetrvávaly i nadále. Teprve v 6. století zcela převládl způsob alexandrijský - trvajícím dodnes.

Datum velikonoční neděle v příštích letech					
2024	2025	2026	2027	2028	2029
31. březen	20. duben	5. duben	28. březen	16. duben	1. duben
2030	2031	2032	2033	2034	2035
21. duben	13. duben	28. březen	17. duben	9. duben	25. březen

Datum velikonoční neděle však ovlivňuje značnou část celého liturgického roku (od února do července), počínaje Popeleční středou přes Slavnost Nanebevstoupení Páně, Svatodušní neděli a ještě další dny, které již nejsou ve velikonoční době:

	možný datový rozsah
Popeleční středa	4. únor – 3. březen
Květná neděle	15. březen – 18. duben
Zelený čtvrtek	19. březen – 22. duben
Velký pátek	20. březen – 23. duben
Bílá sobota	21. březen – 24. duben
Velikonoční neděle (Boží hod velikonoční)	22. březen – 25. duben
Nanebevstoupení Páně	30. duben – 3. červen
Svatodušní neděle (Boží hod svatodušní)	10. květen – 13. červen
Památka Panny Marie Matky Církve	11. květen – 14. červen
Svátek Ježíše Krista, Nejvyššího kněze	14. květen – 17. červen
Slavnost Nejsvětější Trojice	17. květen - 20. červen
Slavnost Těla a Krve Páně (Boží Tělo)	21. květen – 24. červen
Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova	29. květen -1. červenec
Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie	30. květen – 2. červenec

Gertrud von Le Fort: VĚČNÁ ŽENA

část 8

zpracovala Mgr. Tereza Kahounová

(Životopisné údaje o autorce knihy jsou uvedeny v PL 352.)

Být matkou nemůže být pro ženu nikdy speciálním úkolem té či oné doby, protože je to jejím nejvlastnějším úkolem vůbec. Jako se v matce neprojevuje zvláštnost a jedinečnost osoby, neprojevuje se v ní ani zvláštnost a jedinečnost doby. U matky každý časový program končí, protože čas nemá nad matkou žádné moci. V postavě virgo stojí žena ve vztahu k době osamělá, v postavě sponsa sdílí dobu s mužem, který jí stojí po boku, v postavě matky čas přemáhá: matka je obrazem pozemské nekonečnosti, - kolem jejího štěstí i kolem její bolesti míjejí věky beze stopy: matka je vždy táž; matka je nesmírně bohatství, ticho a neproměnnost přijímaného, chovaného a rodičích se života, bohatství, jež lze srovnávat jedině s úrodným lůnem země, kterou také nemůžeme, anebo můžeme jen podmiňeně vyzývat, aby nás zahrnula úrodou.

Motiv, základní pro všechno ženské dění, je v nejvyšší míře zásadní i pro ženské dění zrodu. Závoj, který na sebe bere v den svatební nevěsta, žena určená k manželství, není jen symbolem jejího neporušeného panenství, ale je symbolem i pro událost manželství, jemuž jde vstříc. Týž závoj, který zahaluje nevěstu, zahaluje i kolébku jejího dítěte – v tom tkví hluboký smysl krásného obyčeje nosit dítě ke křtu zahalené do matčina svatebního závoje. Početi a zrození jsou chvílí a tajemství života, to znamená: chvílí a tajemstvím ženy.

„Pravé ženy jsou tiché a žádají si ticha --- Ukaž mi ženu, která by o tom, co se jí týká, psala --- Kdyby se jí to týkalo, mlčela by, protože mlčet tu znamená život, mluvit smrt --- tajemství je vždycky plodné, jeho vyjevení, odhalení však znamená konec.“

Vlastní hrdinská chvíle ženy – a kolem hrdinské chvíle krouží každé pravé drama – se v kontrastu k heroické chvíli muže neprojevuje široko daleko viditelným činem, naplňuje se v nehlubším ústraní.

Jako při porodu dává matka v sázku svůj život, tak i po narození dítěte nenáleží její život už jí samé, ale dítěti. Nezměrná, přirozená láska, která vyzáruje z matky a vytváří takřka životní prostor, v němž dítě vyrůstá v osobu, znamená pro samu matku obět a zřeknutí se sama sebe až k ztrátě vlastní osobnosti, až k ztrátě vlastní tváře – i tuto obět musíme zase chápat ve smyslu ryze heroickém, ale zároveň veskrze nepatetickém. Podobně jako se heroický okamžik zrodu uskutečňuje za oponou, tak se i heroismus matčina dalšího života uskutečňuje v hluboké, skryté nenápadnosti. Pro matku, která odevzdává život dál, do nekonečnosti, se vlastní život uskutečňuje v nekonečnosti drobných a nejdrobnějších klopot. Hrdinství matky je spojeno jednak s mlčenlivostí, jednak s všedností a průměrem.

Lid ví, proč muž své ženě říká „matko“ – neoslovuje tím jen matku svých dětí – matka všech, to je v prvé řadě matka vlastního muže. Matka mu připravuje jídlo, prostírá na stůl, spravuje šatstvo, snáší jeho nedostatky, sdílí jeho starosti, jeho zlé chvíle. „Může se na ni spolehnout manžel,“ říká bible ve velíkém „Chvalozpěvu zdatné ženy“. A dále: „Ještě je tma, a už vstává, stravu své rodině chystá“ – mužova matka je matkou celého hospodárství. I matka mužova, matka domácnosti je vždy stejná; i ji, jako matku dítěte lze srovnávat jen s láskyplnou zemí, která mlčky dává a nosí a znovu a znovu dává a nosí a která nakonec právě skrze tuto pokornou vázanost k zemi tuto vázanost přece jen přemáhá: žena-matka, zcela utopená v potřebách všednosti; přemáhá ji denodenně znovu tím, že ji dělá snesitelnou; a nejmocněji ji přemáhá tehdy, když si její vítězství nejméně uvědomujeme. Muž pracující v duchovním světě na překonávání věcí a podmínek hmotných, může je přemoci jen tehdy, jestliže mu je žena-matka opravdu odstraní z cesty. Nenápadnost a neokázalost, naprostá běžnost tohoto dennodenního vítězství je nejvlastnější a nejhlubší slávou ženy nad časem, kterou lze srovnávat snad jen se slávou onoho neznámého vojína ze světové války – je to syn neznámé ženy!

Praxe odpustků v katolické Církvi

Málokterá část pastorační praxe katolické Církve naráží na takovou neinformovanost a nedostatek patřičných vědomostí jako získávání odpustků. Pro většinu lidí se pojem odpustek kryje s odpuštěním hříchů. Ale podle učení Církve je odpustek pouze odpuštěním časného trestu za hříchy, odpuštěné již ve svátosti smíření. Nejde tedy o odpuštění hříchu jako takového; hřích není (**a nikdy nebylo**) možné odpustkem zahladit.

Odpustky jsou pozůstatkem staré praxe pokání a ani dnes ani v minulosti neodpouštěly samy ze sebe žádné hříchy, ale zmírňovaly pokání. V dnešní praxi Církve pomáhají odstranit následky hříchů. Bůh prostřednictvím služby Církve šíří ve světě své milosrdenství skrze vzácný dar, nazývaný starobylým jménem odpustky, které jsou tedy projevem milosrdenství Otce. V naší době jsme však v otázce odpustkové praxe více ovlivněni tendenčním výkladem našich dějin v nedávné minulosti než učením Církve.

Získání odpustků je podmíněno vykonáním určitých úkonů stanovených Církví (např. v „dušičkovém“ období návštěva hřbitova spojená s modlitbou, vykonání dobročinného nebo milosrdného skutku, přijetí papežského požehnání „Urbi et orbi“ atd.). Veškeré podmínky jsou uvedeny v příslušných církevních normách. Vždy však musí mít člověk úmysl odpustek získat a být k jeho přijetí duchovně disponován.

-AJ-

VATIKÁNSKÉ
POŠTOVNÍ ZNÁMKY
S TĚMATEM
ZMRTVÝCHVSTÁNÍ
(1969)

Věříme v absolutní Boží moc a sloužíme mu

HOLUBICE - SYMBOL DUCHA SVATÉHO

Zdá se, že nynější přítomnost stojí proti nám, a proto se nám často vysmívají, tupí nás a pronásledují, protože v očích světa platíme za hlupáky. My ale stavíme svůj život na Kristu a sloužíme Mu. Nevkládáme svou naději na slabé lidi, ale na Božího Syna, který nás vykoupil svou smrtí a zmrtvýchvstáním. Triumf Kristův v poslední den bude také naším triumfem. Na konci času stojíme my křesťané na straně vítěze.

PŘIJĎ, PANE JEŽÍŠI!

(závěrečná slova Písma sv. – Zjev. 22,30)

zdroj: Cíl a cesta Řím 1969

„Druhý“ den

Velikonoční pondělí (liturgicky Pondělí v oktávu velikonočním), je dnem, který následuje po neděli Zmrtvýchvstání Páně. V českém prostředí je spojeno s nejrůznějšími tradicemi a zvyklostmi, které lze zařadit k *přechodovým rituálům* končící zimy a nastávajícího jara. Tato nekřesťanská praxe byla v průběhu dějin v různých kulturách teologizována a zasazena do křesťanského rámce.

Církevní oslava Velikonoc má zcela jiný rámec, jímž je Kristovo vítězství nad smrtí (tj. vzkříšení) – základní bod celého křesťanství. Velikonoční pondělí je v pořadí druhým dnem velikonočního oktávu (osmidenní), kdy křesťané prožívají velikonoční radost ze svého vykoupení. Z liturgického hlediska je pondělí rovnocenné následujícím dnům oktávu, ale historicky došlo k tomu, že pouze pondělí zůstalo dnem pracovního klidu. V minulosti bývalo zvykem, že po významných svátcích následoval jakýsi **druhý volný den** (odtud např. 26. prosince svátek sv. Štěpána či Pondělí svatodušní). Tyto volné dny po svátcích doprovázely různé lidové zvyky, které byly součástí běžného života. Např. o pomlázce se je již pražský kazatel 14. století Konrád Waldhauser.

s využitím internetových zdrojů zpracoval -AJ-

Milí přátelé a farníci,

jsem moc rád, že se v neděli 26. března uskutečnilo požehnání Komunitního centra a tím i oficiální začátek aktivit, které v něm budou probíhat. S tím je ale spojena starost o jeho údržbu a zajištění čistoty a úklidu.

Proto nyní hledám někoho jako úklidovou sílu, kdo by minimálně 1x týdně přišel tento úklid udělat. Jeden úklid trvá cca 3 hodiny. Samozřejmě, že za tuto službu zaplatím adekvátní sumu, na které se domluvíme.

Kdo by měl zájem, ať se přihlásí u faráře P. Víta Uhra tel. +420 731 625 910.

Malá liturgika – DUBEN 2023

pondělí 3. dubna:
pondělí 17. dubna:

Liturgie ve světě (Mgr. Petr Šebela)
Závěrečný test

**Radost se násobí tím,
že se o ni dělíme.**

papež František

**Nejlepší cestou, jak předejít zlému,
je konat dobro.**

*Enzo Ferrari *1898 Itálie*

OTEVÍRÁME BREVIÁŘ

LITURGIA HORARUM * DENNÍ MODLITBA CÍRKVE

Ranní velikonoční hymnus

hymnus Aurora caelum purpurat

¹
Jitřenka rdí se růžemi,
nebesa zvučí písněmi,
zní světem jáсот vítězný,
úpí jen žalář pekelný.

²
Vždyť statečný a mocný král,
jenž síly smrti pošlapal
a brány pekel vyvrátil,
nám hříšným viny odpustil.

³
Ač zavalen byl balvanem
a silnou stráží obklopen,
hle, Vítěz vyšly ze hrobu
jde v triumfálním průvodu.

⁴
Je konec všemu úpění,
bezmocný nářek peklem zní:
Náš Pán už z mrtvých slavně vstal,
jak zářný anděl zvěštoval.

⁵
Buď věčně, Kriste, věrným svým
plesáním velikonočním.
Nás, milostí tvou vzkříšené,
vem k oslavě své vítězné.

⁶
Ježíši, každý tvor tě chval,
neboť jsi slavně z mrtvých vstal,
i Otce, Ducha milostí
ať věčně všechno tvorstvo ctí. Amen.

Večerní velikonoční hymnus

hymnus O Ad regias Agni dapes

¹
U Beránkovy hostiny
oděni rouchy bílými,
když Rudým mořem prošli jsme,
Vladaři Kristu zpívejme.

²
Když jeho tělem posvátným,
na kříži obětovaným,
se sytíme a pijeme
jeho krev, v Bohu žijeme.

³
Chránění tímto pokrmem
před smrtonosným údělem,
svrhli jsme z beder kruté jho
tyrana bezohledného.

⁴
Kristus je naší paschou teď,
on sám se vydal za obět
a místo přesnic našim rtům
své tělo dává za pokrm.

⁵
Tys, nejčistější Oběti,
zlomila vládu podsvětí.
Z otroctví lid je vykoupen,
odměna žití kyne všem.

⁶
Ježíši, každý tvor tě chval,
neboť jsi slavně z mrtvých vstal,
i Otce, Ducha milostí
ať věčně všechno tvorstvo ctí. Amen.

SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE LISABON 2023

setkání mladých lidí z celého světa s papežem

Uskuteční se ve dnech 1. – 6. srpna 2023.
Pro poutníky se připravuje bohatý program.

Více na www.svetovednymladeze.cz

<p>EUCHARISTICKÁ ADORACE Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.</p>	<p>MODLITBA RŮŽENCE Touto modlitbou oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o Ježíšově životě. Společně se modlíme každý den před mši sv. za ukončení války na Ukrajině.</p>
<p>KŘEST Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po Velikonocích, křest pak bude uskutečněn o Velikonocích příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.</p>	<p>SVÁTOST SMÍŘENÍ Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: SV. PROKOP: po, st, čt, pá 17:25-17:50 SV. ROCH: ne 16:30-16:50, út 16:25-16:55. září-červen st od 6:30, SV. ANNA: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního příkázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka - v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i></p>
<p>CÍRKEVNÍ SNATEK Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).</p>	<p>SVÁTOST BÍRMOVÁNÍ Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Žájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem. Příprava probíhá v neděli od 16:30 ve Farním centru.</p>
<p>SVÁTOST NEMOCNÝCH V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).</p>	<p>CÍRKEVNÍ POHŘEB Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.</p>
<p>VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ</p> <p>1. předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45 2. 2. ročník ZŠ: út 16:45 3. 3. ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: čt 15:15 4. 4. – 8. ročník ZŠ : čt 16:15 5. 9. ročník ZŠ + středoškoláci: pá 15:15</p> <p>Bližší informace na webových stránkách farnosti. nebo e-mailem: MiladaProvinska@seznam.cz , tel +420721128119</p>	

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

<p>BIBLICKÁ HODINA Společné čtení a objasňování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)</p>	<p>HOVORY O VÍŘE Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 18:00-19:00</p>	<p>POLEDNÍ ATELIER Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)</p>
<p>MALÁ LITURGIKA Hovory o liturgii a liturgickém dění v Církvi i o všeobecných liturgických otázkách. 1. a 3. pondělí v měsíci říjen - duben 18:45-20:00</p>	<p>MODLITEBNÍ SKUPINA Setkání: 2. pondělí v měsíci v 19:00 (v dubnu 2023 až 4. pondělí 24. 4.</p> <p>ÚKLID KOSTELŮ Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne úklid kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a vyzdobení Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by pomoci alespoň občas.</p>	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

další informace: **webové stránky farnosti: <http://farnost-zizkov.cz/>**

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
--	---	--

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic. Vít Uher, ThD.: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

EKONOMICKÉ OKÉNKO stav ke dni 31. 3. 2023:

výše dluhu (úvěr): Kč 2 162 284,37
sbírka na splácení úvěru – BŘEZEN 2023: Kč 12 320,-

povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-

č. účtu farnosti: 6146009339/0800
Česká spořitelna

QR platba - možnost přispět
na různé potřeby farnosti

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – JEN DÍKY NIM MŮŽEME I MY DÁLE POMÁHAT.

PROKOPSKÉ LISTY

č. 359 – DUBEN 2023

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov
farář: P. ThLic. Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány. Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč.
NEPRODEJNÉ.